

Midnattsropet

Nr 3- 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

Lidköpingsrapport

Under handklappning och seger-sång gjorde maranatafolket sitt intåg på västgötaslättan.

Ur innehållet:

Inför värnplikten

se sid 8—9

**Hur mycket får Gud och
hur mycket tar världsordningen**

se sid. 10

Under handklappning och segersång gjorde maranatafolket sitt intåg på västgötslättan.

MARANATA

konferens i Lidköping

— Här i Lidköping har vi regelbundet samlats i hemmen för bibelstudium på kassett bön och samtal, skriver Ellenor Lindberg i sin rapport från första maranatakonferensen i staden. Resultatet har blivit den bärkraftiga grupp som stod som inbjudare till satsningen på västgötslättan. Vittnen och vänner från Trollhättan, Lilla Edet och Göteborg deltog.

— Församlingen måste bereda sig på att möta en oviss men säkerligen krisfylld framtid, sade Arne Imsen bl. a. sitt allvarliga budskap.

— Men pris ske Gud. Han har alltid ett förberett folk.

□ På torsdagen kom en bil från Stockholm med ungdomar från Gamla Bro tillsammans med Arne Imsen. På kvällen skulle vi ha väckelsemöte. Det första Maranata-mötet i Lidköping. Vi här i trakten hade bara vetat om detta i tre dagar. Det var i Örebro, på söndagskvällen som allt blev bestämt så här fort. Här är vi c:a 10 personer som samlats regelbundet i hemmen minst en gång i veckan. Vi har bedit, läst bibeln, samtalat och lyssnat på kassettbibelstudier.

Malmköping -74 en vändpunkt

Det var Malmköpingsveckan -74 som

blev en vändpunkt för oss. Vi förstod då att budskapet i Apg. 2 måste praktiseras och att det är möjligt i vår tid. Och nu skulle det alltså bli Maranatakonferens här. Första kvällen kom många förväntansfulla människor, som fick lyssna till Guds Ord.

Hela fredag-förmiddag stod vi utanför Domus och sjöng och vittnade. Trots regn och rusk stannade många människor till och lyssnade. På kvällen åkte vi till Missionskyrkan i Göta och hade Maranata-möte. Vänner från Lilla Edet, Trollhättan, Göteborg, Örebro och Stockholm samlades i namnet Jesus.

— Malmköping -74 blev vändpunkten, säger några av ungdomarna som går i tåten i Lidköping. Fr.v. Bengt, Ellenor och Britt.

Bengt Henström evangeliserar på torget i Lidköping.

På lördag förmiddag invaderade vi Skandinavians största torg (Lidköpings) och spred ut evangelium. Vi sjöng, vittnade och sålde böcker och skivor. Människor är öppna för budskapet här. Vi tror att Jesus vill ta ut en skara människor här i trakterna innan han kommer.

Samlas dagligen

Kl. 15 på lördagen informerade Arne Imsen om många intressanta saker om Guds verk — nu och i framtiden. Vi har fått en bön i våra hjärtan under de här dagarna. "Hjälp oss Jesus — hjälp oss att komma in i en urkristen väckelse- och

församlingssamfund". Gud vill göra stora ting. Vi får gå in i förutberedda gärningar dagligen.

På lördagskvällen var lokalen full och A. Imsen fick bära fram det levande Gudsordet så att mötesbesökarna glömde tid och rum. Det är stort att få vara med i detta förunderliga verk. Vi tror att Gud har ett Maranatahus här i staden också. Det skall inte bli en ny kyrka utan en övre sal där vi skall samlas dagligen.

Tack Jesus för seger och väckelse! Maranata-hälsningar från syskonen i Lidköping.

GUDS ORD I CENTRUM

Bibelskola

• GJÖVIK, Norge
23 feb—2 mars

Deltagare från Norge
och Sverige ARNE
IMSEN, Egil
Glemmestad m. fl.

ARNE IMSEN
besöker följande
platser

• LIDKÖPING o.
LILLA EDET
20—23 mars

• GÖTEBORG
9—13 april

Påskkonferensen

• STOCKHOLM
27—31 mars

Sommarens
stora händelse

• MALMKÖPING
12—20 juli

Frihet under personligt ansvar

Ur ett tal av Arne Imsen

En församling som saknar myndighet kan inte fungera. Det måste upprättas lydnad för att Guds verk skall kunna utvecklas efter de riktlinjer bibeln anvisat. Därför är det så betydelsefullt att man arbetar metodiskt redan från början. På det sätt som vi uppträder i församlingen, umgås vi också med den Herre som köpt oss.

En församling som saknar myndighet kan inte fungera. Det måste upprättas lydnad för att Guds verk skall kunna utvecklas efter bibelns riktlinjer. Tre ting måste därvid finnas i den lokala församlingen: kraft, kärlek och tukt. 2 Tim. 1:7.

Man kan idag många gånger möta motstånd mot och ett visst förakt för ordningen i församlingen. Det tar sig ofta uttryck i att man säger sig vilja gå sin egen väg och göra som man själv vill. Det är egentligen ett mycket allvarligt ställningstagande, därför att då ignorerar man inte bara några människor, utan då förskjuter man Guds ord och kommer i strid med uppdragsgivaren Jesus Kristus. På det sätt som vi uppträder i församlingen, umgås vi också med den Herre, som har köpt oss.

I urkristen tid fann man det vara mycket angeläget att meddela kunskap om församlingsordningen, och man gjorde det omsorgsfullt och detaljrikt, utan att utelämna någonting. Där fanns både individuella och gemensamma förmaningar. Man vakade över att ingenting skulle få komma in och splittra eller skada församlingen och göra det omöjligt för den att fungera.

Så skrev t. ex Paulus till sin unge vän Timoteus: "Detta skriver jag till dig, fastän jag hoppas att snart få komma till dig. Jag vill nämligen, om jag likväl skulle dröja, att du skall veta huru man bör förhålla sig i Guds

hus, som ju är den levande Gudens församling, sanningens stödjepelare och grundfäste".

På liknande sätt sade Jesus: "Mitt hus skall vara ett bönehus för alla folk. Men I haven gjort det till en rövarkula." Mark. 11:17.

Tänk så många församlingar som utvecklats till rövarkulor! Man kan fråga sig vad orsaken är till det. Det går lätt att skylla på satan och säga att det är han som har förrött församlingarna, men Jesus sade: "I haven gjort det till en rövarkula." Ofta är det de troende själva som bryter ner Guds verk. Förföljelsen utifrån är ett relativt litet problem och kan som regel i längden aldrig skada Guds verk. Den brukar i stället vara som oljan på elden och bara få väckelsens eld att brinna ännu intensivare.

Det finns många faror som lurar på församlingen. När vi skall ta itu med att föra Guds verk framåt, upptäcker vi att ett av de stora problemen är okunnigheten i Guds ord. Tänk vad satan lyckas duperas människor bara för att de saknar kunskap! Det är mycket man väntar sig av församlingen och de kristna, och det är därför naturligt att förutsätta, att de kristna skall veta, hur man skall handla i olika situationer. Vad man först och sist räknar med är att en kristens liv hela tiden utvecklas åt rätt håll, så att han eller hon så småningom lämnar barnastadiet och kommer fram till andlig mognad. Det gäller även församlingen i stort. Om församlingen stannar i utvecklingen, så är det i sig självt en splittringsorsak. Har stagnation inträtt i en människas liv, då har hon blivit upptagen med någonting annat än Guds verk. Då kommer detta att förr eller senare skada enheten. Guds plan med våra liv är dock helt underbar. I vår strävan att finna Guds vilja, sluts vi samman till en enhet. Den djupaste gemenskapen upplever vi då vi offrat allt. Det är fattigdomens och armodets enhet.

Vi måste alltså lämna det andliga barnastadiet och växa upp "till manlig mognad och så bli fullvuxna, intill Kristi fullhet",

(Ef. 4:13).

Om inte församlingen växer till och mognar, kommer den att "såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran, vid människors bedrägliga spel, när de illfundigt söka främja villfarelsernas listiga anslag" (v. 14).

Tillväxten skall dock inte ske i bara några stycken. "Nej, vi skulle då hålla oss till sanningen, och i alla stycken i kärlek växa upp till honom som är huvudet, Kristus" (v. 15). Det kan uteslutande ske genom att vi underkastar oss Ordet, så att det får herravälde i oss.

Vad var det Jesus sade? "Var och en som hör dessa mina ord och icke gör efter dem, han må liknas vid en oförståndig man som byggde sitt hus på sanden. Och slagregnföll, och vattenströmmarna kommo, och vindarna blåste och slog mot det huset; och det föll omkull, och dess fall var stort." Matt. 7:26, 27.

Huset var byggt på sanden. Huset är en bild på församlingen. Slagregnet är bild på den andevärld, som opererar i världen, de makter och krafter, som församlingen har emot sig. Dessa makter kan vara till synes överksamma till en tid, men rätt vad det är, så kommer de i ett generalanfall från mörkrets boningar. Man kan ha sett ett Guds verk ta form under den till synes lugna perioden. Allt såg ut att gå framåt, men helt plötsligt kom ett generalangrepp och sopade bort praktiskt taget allt som fanns. Man hade bara att hämta upp ruinerna. Vad berodde det på? Man hade *hört* Guds ord men inte *gjort* därefter. Man hade varit försumlig i den praktiska gärningen.

Det är därför så oerhört betydelsefullt, att man arbetar metodiskt redan från början. Vi måste ha riktlinjer att följa, och de är givna i Guds ord. Vi kan inte ignorera dem, om vi vill räkna med att något skall stå kvar när stormarna har lagt sig, och proven har gått över byggnadsverket.

Vi har frihet att följa Guds ord, men vår frihet är inte villkorslös. Det är inte en frihet från personligt ansvarstagande.

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma

Postadress: Box 1236

161 12 Bromma

Tel 08/80 38 81

GAMLA BRO, servering, vandrarhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

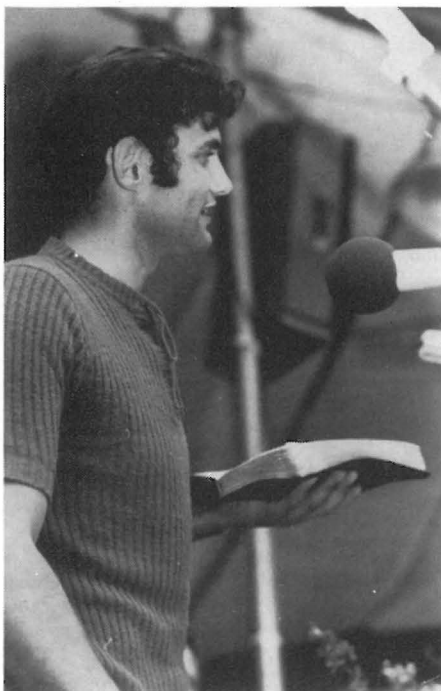
Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska

Stockholm 1975

Apropå Bibel-skolan i Gjøvik

Ett budskap för framtiden

Samtal med föreståndare Egil Glemmestad

Egil Glemmestad är föreståndare för församlingen i Gjøvik och står tillsammans med församlingen som inbjudare till bibeldagarna sista veckan i februari.

— Vi har fått en utmärkt lokal mitt i centrum, mellan kyrkan och fängelset, berättade Glemmestad under sitt senaste besök i Stockholm. Nu räknar vi med att omkring trettio vänner kan vara med oss för att tränga djupare in i Ordet.

— Hur ser du på de senaste årens "samarbete" med Stockholm.

— Det har varit fruktbringande. Vi har ju två av våra ungdomar Solfrid och Göran som sedan några månader varit i tjänst på Gamla Bro.

— Och vi tror på den linje som kommit fram särskilt i Malmköping.

— Har bibelveckan något huvudämne?

— Ja. Urkristen väckelse och församlingsgemenskap. Vi tror att Budskapet som fötts fram har framtiden för sig. Norge vaknar och många står frågande inför morgondagen. "Oljeruset" lägger

sig. Vi ser hur landets ekonomiska ryggrad handelsflottan börjar få svårigheter.

— Även rent andligt ser vi behovet av ett klart budskap baserat på Guds eget Ord. Den religiösa debatten är förvirrande och ofta är det barndöparna som för ordet.

— Hur stor är Maranataförsamlingen i Gjøvik.

— Vi omkring 50 vuxna här i trakten. De flesta har stått trogna sedan början på 60-talet när maranataropet drog över landet.

— Men nu tror vi på en ny uppmarsch. Bibelveckan kommer säkert att betyda mycket för evangeliseringen i vår stad.

— Och så ser vi fram till den dag vi "får igen" Jan Egil Hafsaahl med familj. Från mitten på februari kommer han att ingå som evangelist i församlingen, säger Glemmestad och hälsar den som har möjlighet välkommen till Gjøvik. Staden ligger 10 mil norr om Oslo vid Mjøsa, en av Norges största insjöar.

□

Prenumerera här. Oförändrat pris 1975

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ År ny prenumerant

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Bibeltexten:

Mina barn, nu är den yttersta tiden. I haven ju hört att en antikrist skall komma, och redan hava många antikristar uppstått; därav förstå vi att den yttersta tiden är inne. Från oss hava de utgått, men de hörde icke till oss, ty hade de hört till oss, så hade de förblivit hos oss. Men det skulle bliva uppenbart att icke alla höra till oss.

I åter haven mottagit smörjelse från den Helige, och I haven alla kunskap. Jag har skrivit till eder, icke därför att I icke känna sanningen, utan därför att I känna den och veten att ingen lögn kommer av sanningen. Vilken är "Lögnaren", om icke den som förnekar att Jesus är Kristus? Denne är Antikrist, denne som förnekar Fadern och Sonen. Var och en som förnekar Sonen, han har icke heller Fadern; den som bekänner Sonen, han har ock Fadern.

I åter skolen låta det som I haven hört från begynnelsen förbliva i eder. Om det som I haven hört från begynnelsen förbliver i eder, så skolen ock I själva förbliva i Sonen och i Fadern. Och detta är vad han själv har lovat oss; det eviga livet.

Detta har jag skrivit till eder med tanke på dem som söka förvilla eder. Men vad eder angår, så förbliver i eder den smörjelse I haven undfått från honom, och det behöves icke att någon undervisar eder; ty vad hans smörjelse lär eder om allting, det är sant och är icke lögn. Förbliven alltså i honom, såsom den har lärt eder.

Ja, kära barn, förbliven nu i honom så att vi, när han en gång uppenbaras, kunna frimodigt träda fram, och icke med skam nödgas gå bort ifrån honom vid hans tillkommelse.

Om I veten att han är rättfärdig, så kunnen I förstå att också var och en som gör vad rättfärdigt är, han är född av honom. 1 Joh. 2:18-29.

Mina älskade, tron icke var och en ande,

utan pröven andarna, huruvida de äro av Gud; ty många falska profeter hava gått ut i världen. Därpå skolen I känna igen Guds Ande: var och en ande som bekänner att Jesus är Kristus kommen i köttet, han är av Gud; men var och en ande som icke så bekänner Jesus, han är icke av Gud. Den anden är Antikrists ande, om vilken I haven hört att den skulle komma, och som redan nu är i världen.

I, kära barn, I ären av Gud och haven övervunnit dessa; ty han som är i eder är större än den som är i världen. 1 Joh. 4:1-6.

Låten ingen bedraga eder på vad sätt det vara må. Ty först måste avfallet hava skett och "Laglöshetens människa", fördärvets man, hava trätt fram, vedersakaren, som upphäver sig över allt vad gud heter, och allt som kallas heligt, så att han tager sitt säte i Guds tempel och föregiver sig vara Gud. Kommen I icke ihåg att jag sade eder detta, medan jag ännu var hos eder? Och I veten vad det är som nu håller honom tillbaka, så att han först när hans tid är inne kan träda fram. Redan är ju laglöshetens hemlighet verksam; allenast måste den som ännu håller tillbaka först skaffas ur vägen. Sedan skall "den Laglöse", träda fram, och honom skall då Herren Jesus döda med sin muns anda och tillintetgöra genom sin tillkommelses uppenbarelse — honom som efter Satans tillskyndelse kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under och med orättfärdighetens alla bedrägliga konster, för att bedraga dem som gå förlorade, till straff därför att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bliva frälsta. Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, för att de skola bliva dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten. 2 Tess. 2:3-12.

Det vi har läst här handlar om ting som vi kanske har en benägenhet att alldeles för lättvindigt glida förbi. Vanligtvis orkar vi inte med att sätta oss in i bibelordets klara undervisning och därför blir allting så förflackat och ytligt. Av den anledningen blir vi aldrig rotade i sanningen och får aldrig kunskap som kan hjälpa oss att orientera oss i en tid som alltmer kännetecknas av andligt kaos, där man möter förvirrande, förförande och mycket farliga makter. Ytligheten möter vi på många områden och jag vill nu peka på några saker som vi verkligen bör ge akt på så att vi inte blir offer för dessa avancerade makters oerhörda spel utan kan bevaras i Jesus Kristus och hans tillkommelses dag.

I 1 Joh. 2:19 står "från oss hava de utgått". Här handlar det uppenbarligen om ett uttåg, en utbrytning, en skilsmässa. Ett uttåg med många kännetecken. Vi läser i Uppenbarelsen en uppmaning till Guds folk. Det är: "Dragen ut ifrån henne". Vi kan i Uppenbarelsboken tydligt se varför den uppmaningen kommer.

"Och jag hörde en annan röst från himmelen säga:

"Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor". Upp. 18:4

Och det heter också: "Vid midnattstiden ljöd ett anskri: Se brudgummen kommer, gån ut och möten honom." Ur den första urkristna församlingen ägde rum ett uttåg motiverat av en kristusförkunnelse och inspirerat av en andemakt. Det ohyggliga är att varje grupp och rörelse har sin kristusbild.

Redan Paulus talar om en annan Kristus, en annan ande och ett annat evangelium. Han varnar och vädjar då han skriver till församlingen i Galatien. Han förundrar sig över att de så hastigt avfaller och vänder sig

Från oss har de utgått

Predikan av Arne Imsen

Vi gör det alldeles för lätt för oss, då vi pekar på Jehovas Vittnen, mormorerna, Kristen Vetenskap eller Katolska kyrkan och säger att de är vad bibeln kallar för villfarelse.

Det finns mycket far-

ligare och besvärligare ting än deras läror. Satans metod är inte att ta bort evangeliet utan att stympa det. Det finns många gemenskapsformer som är snarlika de sanna och äkta. De predikar Kristus, döper

och har inspiration och kraft. Likväl är de farliga, därför att de har upptagit element i sig som har antikrists ande. Och omärkligt påverkas vi av det.

till ett nytt evangelium. Det är också frågan om omvändelse som är en följd av ett avfall. Men det är icke ett övergivande av Kristus, utan det är en ny kristusbild. Vi gör det alldeles för enkelt för oss, därför att vi har vissa märken som vi tror är våra hjälpmedel, eller våra riktpunkter eller varningsskyltar.

När aposteln Johannes säger: "från oss hava de utgått", så fanns exempelvis icke Jehovas vittnen att peka på, eller mormoner, eller andra som vi betraktar som rent villfarande läror. Vi kanske tror vi kommer undan villfarelse bara vi håller oss på avstånd från dem. Paulus sa det här innan den katolska kyrkan fanns, innan den lutherska kyrkan fanns, innan metodistkyrka, baptistkyrka eller pingstkyrka i den meningen fanns. Och han riktar sig till en urkristen församling som historiskt sett var en relativt homogen skara. Han kunde inte säga: akta er för Jehovas vittnen, eller mormonerna eller katolicismen. Utan han pekar på det som är orsaken till dessa olika system. Det är antikrists ande som redan då var verksam och som i det här stadiet hade gjort en inbrytning i församlingen.

Detta skrevs innan det fanns kommunister att skylla på. Det är oerhört enkelt att göra kommunisterna till syndabocken och framför allt är det oerhört enkelt att förvandla kommunismen till synden. Vi har hört om kommunismens ondska och antikrists makt.

Det är icke där problemet ligger. Detta är bara kringgående rörelser som vi gör för att komma undan den obehagliga situationen. Kan vi peka på någonting mer eller mindre periferiskt kommer vi undan den självrannsakan som är nödvändig för att ständigt vara beredd att möta Jesus.

Det fanns ingen möjlighet för Paulus att peka på Jehovas vittnen eller mormonerna eller andra och säga: där är villfarelsen så akta er för detta så skall ni bli bevarade. Och det fanns heller ingen katolsk kyrka att peka på så att han kunde säga: där är villfarelsen. Se upp med påven eller kardinalerna eller katolska kyrkan, Maria-kulten och allt detta. Det fanns inte som en historisk verklighet och ändå så fanns allt detta som embryo i den urkristna församlingen. Det som på det tidigaste stadiet ägde rum i den osynliga andevärlden, genom beblandelse, genom nivå-sänkning, genom allianser. Allianser genom kontakter med individer, därför att det finns i vårt väsen kontaktytor uppåt och utåt. Och genom kontaktytorna utåt kan vi öppna kanaler för en andemakt som arbetar för att få ett brohuvud mitt inne i församlingen.

Det handlade om en kristusförkunnelse som passade världen. Det var en populär kristusförkunnelse eller en sekulariserad kristusförkunnelse. Det som gjorde den här förkunnelsen så populär var att den hade berövat Jesus Kristus någon sida av hans härlighet. Och det är satans metod. Han tar inte bort hela evangeliet, men stympar det, så att istället för att få den mångfaldiga Guds nåd så får vi en del som vi förälskar

oss i. Vi väljer som regel den sidan som passar vårt temperament bäst. Eller ännu hellre, vi väljer den sida som blir minst påfrestande för vår självbevarelsedrift. Vi väljer en sida så att vi kan vara kristna utan självlivets död.

Ett främmande element

Om Jesus skulle komma nu, så skulle inte en procent följa med honom hem till härligheten, icke ens en procent av maranatavännerna. Därför att vi är så besmittade och förorenade av denna tidsålderns väsende och ande. Många skulle ohjälpligt stanna kvar.

Aposteln säger: "från oss hava de utgått, men de hörde icke till oss." Med de här människorna kom ett främmande element in i gemenskapen. Och de bildade i gemenskapen ett brohuvud. Men då den urkristna församlingen ägde sin apostoliska kraft blev detta element ohjälpligt avslöjat i atmosfären av helighet, intensitet, av uppenbarelsens ljus och kraft och av ordets predikan. Det heter: "dessa höllo endröktigt fast vid apostlarnas undervisning" eller som det heter i grundtexten "dessa var ständigt sysselsatta med". Hur skall människor som kanske ägnar sig åt ordet en eller två gånger i veckan, veta vad som rör sig i andevärlden och i tiden? De vet ingenting, annat än det de rent intuitivt upplever. De vet icke vilka makter som opererar i tiden, och de vet heller icke vilka makter som styr dem själva.

"Dessa voro ständigt sysselsatta med apostlarnas undervisning". Jag har läst bibeln i hela mitt liv. Och ändå känner jag mig fullständigt hjälplös inför varje ny situation. Hjälplös på det sättet att jag kan inte med gårdagens erfarenhet lösa nuets problem. Jag måste ständigt återvända till ordet. Och inte bara återvända till ordet utan stå under ordets undervisning. Det finns människor som lever så att de varken har tid eller krafter att vara med i ett bibelstudium på månader eller år. Det finns församlingar som har hamnat i den situationen att de inte längre kan ha bibelstudier därför att människorna inte kommer på dem. På den grunden kommer man inte fram.

Vi behöver ständigt vara sysselsatta med och upptagna av Guds eget Ord. Och det är inte detsamma som att ta en tumvers på morgonen och en tumvers på kvällen och gå och lägga sig. Eller att slå upp ett kapitel och läsa femton minuter och sedan slå igen boken. Vi behöver forskarnit att ta reda på hurudan den tid är i vilken vi lever och vara väl orienterade om församlingens andliga belägenhet och hur det är i världen. Eller ännu hellre ta reda på vem Jesus Kristus är. Genom denna kunskap kan villfarande avslöjas, annars kommer de att bryta in i församlingen och de gör det på ett oerhört förfärligt sätt.

Paulus säger "redan är antikrists ande verksam". Faran finns redan nu, den intensifieras, och maktkoncentrationerna i andevärlden kommer att bli allt större ju längre tiden lider, därför att spärrarna för de här makternas operationer kommer att bestor-

mas. Undan för undan viker de och vi möter en människa som blir allt mer religiös men på samma gång allt mer kraftlös, därför att hela hennes religion blir en täckmantel, ett sken, ett bedrägeri. Hon leds successivt, omärkligen in i en förljugen värld. Vi har inte en chans att komma vidare om vi icke använder oss av de medel som Gud har ställt till vårt förfogande. Vi behöver ordets undervisning, bönen, brödsbrytelsen och brödragemenskapen, ty detta är givet oss till uppbyggelse och fostran.

Fostran äger inte rum utanför församlingen, utan i församlingen. Vi fostras i församlingen såsom levande pånyttfödda gudsmänniskor. Vi lyssnar till ordet och ser ordets verkningar i flerfaldig betydelse: uppmuntrande och uppbyggande, men också bestraffande, tillrättavisande, tuktande och förmanande. Och vi ser resultatet i andens frukt och i dess motsats då det istället för att leda till liv leder till uttunnning och förtorkning.

Sådd och skörd

Jesus talar om de här makterna som verkar i Matt 13. Alla de liknelserna ger eftertryck åt det han har sagt, nödvändigheten av vakansamhet. I liknelserna möter vi aktiviteter som ser likvärdiga och riktiga ut, men vars konsekvenser vi icke ser förrän skördetiden är inne. Det är inte bara såningsmannen som går ut för att så den goda säden. Det finns också en annan makt verksam personifierad i satan, och han är aktivt verksam i sitt ohyggliga system som vi kallar världsordningen. Han går ut för att så och det heter att han "sådde ogräs i åkern medan folket sov". Och detta blev inte uppenbart med detsamma. Det blev uppenbart först vid skördetiden, därför att likheten mellan det äkta och det oäkta var så stor att ingen kunde se skillnaden. Först på fruktstadiet upptäcker man skillnaden. Allting mognar, både det onda och det goda. Det kommer att visa sig vilken sådd som har fått gro i vårt väsen och vad som har växt upp där. Det visar sig icke omedelbart; icke ens i hal-lelujamöten, då vi är med i den yttre tillbedjan och i lovsången. Det visar sig på själva skördedagen. Frågan är på vad sätt vi mognar. Jesus talar om en kryddväxt som blir ett träd, mutativa förändringar som äger rum och förvandlar den lilla växten till ett stort träd. Istället för att vara en kryddväxt så blir den ett grenverk för himmelens alla fåglar där de bygger sina nästen. Det är bilden på kristendomen då den förvandlas från att vara en utomvärldslig maktfaktor i tidsåldern och blir förvärldsligad dithän att den blir ett politiskt, kulturellt, socialt, filantropiskt, religiöst och moraliskt maktblock på jorden.

Den blir tillhåll och gömställe för olika andar som synliggöres i olika läror "du har blivit ett tillhåll för onda andar och vederstyggliga fåglar". De onda andarna ser man icke, men de onda andarnas verk är synlig-

forts. sid. 12

Kyrkor som välsignat krigsföretag och präster som trätt upp som försvarare av våld, känner vi till. Det har t. o. m. varit så vanligt att det nästan känts onaturligt att ifrågasätta om militärväsendet och kristendomen verkligen gått att förena.

Många har blivit förvånade över att höra att de första kristna ansåg det som en skyldighet att vägra krigstjänst. Det hände t. o. m. att militärer vägrades tillträde till församlingen.

I en skrift från 1917 har vi funnit en intressant redogörelse för hur de första kristna ställde sig till krigsväsendet. Vi låter därför innehållet gå vidare till våra läsare, samtidigt som vi inbjuder till att komma med synpunkter och frågor i ämnet.

Ur De första kristnas ställning till krigsväsendet av Sven Visborg, Sveriges Kristliga Fredsförbunds skriftserie, 1917.

Ett otillåtet yrke

Under den efterapostoliska tiden är de kristnas etiska ideal, sådana de framträder i de apostoliska fädernas skrifter, i stort sett de samma som de nytestamentliga. Såväl den romerske presbytern Klemens som den antiokenske biskopen Ignatius upphöjer ödmjukhet, kärlek, barmhärtighet och fridsamhet såsom varande den kristnes huvuddygder.

Emellertid är de uttalanden, som direkt tager ståndpunkt till kriget, mycket sällsynta i de till vår tid befarade efterapostoliska skrifterna. Tydligt har problemet om kristendomens ställning till militärväsen och krig ej för deras författare varit aktuellt.

Att de kristna skulle frivilligt ha blivit militärer är fullkomligt otänkbart. Anmärkningsvärt är också, att kristendomen ända fram till slutet av det andra århundradet vann ett ytterst ringa insteg bland militären. Utan tvivel sammanhänger detta med den allmänna motvilja mot krigsväsendet, som av olika orsaker rådde ganska tidigt bland de kristna. Denna motvilja har flera orsaker. Kanske man i främsta rummet bör sätta den rent religiösa. Varje officer måste vid vissa tillfällen offra till kejsarens bild. Staten dyrkades nämligen av romarna såsom en gudomlighet, och då nu kejsarens var statens högste representant, tillkom även honom religiös vördnad och dyrkan.

Att vägra honom detta var liktydigt med majestätsbrott och förräderi mot staten.

Under hela urkristendomen, som räknas från Kristi framträdande t. o. m. 150 e. Kr. samt de tjugo första åren av den gammalkatolska frikyrkans epok (150—310), fanns det således ingen brännande militärfråga, emedan det efter allt att döma ej fanns några kristna militärer. Annorlunda kom saken att gestalta sig efter 170. Vid denna tid slutar den långa fredsperioden, och en tid av våldsamma såväl yttre som inre strider begynner. Därtill kommer, att kristendomen mot slutet av andra århundradet börjar tränga in i hären. Soldater och officerare blev omvända, ehuru i ett relativt ringa antal, och så uppkommer den i den gammalkatolska frikyrkans historia så betydelsefulla frågan: vilket krav skall församlingen ställa på de omvända militärerna?

Redan vid övergången till den gammalkatolska frikyrkans epok framträdde en man, som på det skarpaste hävdade krigets oförenlighet med kristendomen. Marcion, som han hette, var en förmögen skeppredare från Pontus, som efter år 140 under några årtionden verkade i Rom.

Även i den kristna huvudkyrkan hävdas av så gott som samtliga kyrkofäder en fredsvänlig uppfattning. Redan den förste av dem Irenäus († o. 200) har prisat freden. Clemens Alexandrinus († o. 220) använde sig

visserligen av militära bilder, men han betonar samtidigt, att Kristi soldater är fredliga, att de kämpar med andliga vapen och ej vill utgjuta blod.

Den gammalkatolska frikyrkans bägge främsta teologer och andliga ledare Origenes († o. 254) och Tertullianus († o. 223) är båda utpräglade antimilitarister.

Tertullianus behandlar i flera skrifter militärfrågan.

Så skriver han i skriften *De idolatria*: "För närvarande erbjuder sig den frågan, om en kristen får ingå i soldatståndet och en soldat kan få tillträde till den kristna kyrkan. Det rör sig även om den gemene soldaten och de lägre befälsgraderna, vilka icke brukar offra och icke behöver delta i domar över liv och död (såsom de högre officerarna måste göra). Nåväl, den gudomliga och den mänskliga faneden, ljusets läger och mörkrets läger kan ej förenas, en och samma själ kan icke vara förpliktad till två, Gud och kejsaren. Hur kan den föra krig, ja även i fred vara soldat utan svärd som Herren har berövat svärdet? Varje uniform är förbjuden hos oss, ty den är tecknet på ett otillåtet yrke."

Hans tankegång bär här en ovanligt modern prägel. Antimilitarismen stegras ända till förbud för bärande av militära kännetecken, emedan, den som så gjorde därmed erkände sig stå i beroende av en institution

En månads fängelse

— Vi måste ta ställning innan vi kommer i en våldssituation, säger Clarence Olsson.

□ Just i dagarna sitter en av medlemmarna i Maranataförsamlingen i Stockholm, Clarence Olsson, på öppen anstalt på Lärbro, Gotland, och avtjänar ett månads långt fängelsestraff för lydnadsbrott. Vi träffade honom strax innan han skulle inställa sig och frågade.

— Kan du motivera helt kort varför du totalvägrar?

— Guds ord säger att vi inte skall dräpa. Det gäller inte bara själva handlingen. Vi måste ta ställning till våldet redan innan vi hamnat i en våldssituation. Då kriget har kommit är det för sent.

— Beträffande vapenfri tjänst tycks sammanhanget med totalförsvaret inte stå så klart för många. Även vapenfri tjänst ingår ju i totalförsvaret. Är man alltså med i själva krigsorganisationen så är man delaktig, vilken tjänst man än har.

Clarence Olsson vägrade redan för tio år sedan. Under tiden har papperskvarnarna malt och den ena utredningen har avlöst den andra ända tills nu.

— Jag fick först flera olika alternativ till vapenfri tjänst, och man försäkrade mig att

jag inte skulle bli krigsplacerad. Då inkallelsen kom visade det sig att jag i alla fall var krigsplacerad. Då fanns det inget annat val än att totalvägra.

— När domen efter rättegången kom, överklagade jag, därför att jag ville ytterligare pröva vad lagen egentligen sade. Lagtexten gav nämligen utrymme för befrielse i ett visst avseende, när man vägrade av religiösa skäl. Jehovas Vittnen blir alla befriade från värnplikt, därför att de konsekvent vägrar all form av tjänstgöring.

— I hovrätten kunde man dock inte finna att jag hade något stöd i lagen. Man rådde mig bara att söka vapenfri tjänst på nytt.

— Jag sökte även att få ärendet prövat i Högsta Domstolen, men det ansågs inte intressant nog och togs aldrig upp.

Vid en förfrågan hos försvarsdepartementet för två år sedan förklarade man att befrielse från värnplikt endast tillämpas på medlemmar ur Jehovas Vittnen. För att det skall gälla även Maranata måste nya direk-
tivet utfärdas av rikets högsta ledning.

som vilade på rent djävulska principer.

Till samma frågor återkommer Tertullianus i ett senare verk: De conona, och utreder den här ännu utförligare. "Redan det att man, trots att man hör till ljusets läger, låter inskriva sig i mörkrets här, är fanflykt!"

Av Tertullianus' uttalande framgår således, att en kristen ej får bli soldat samt att den soldat, som blir omvänd till kristendomen, har att välja mellan två utvägar, antingen genast ta avsked från hären eller också stanna kvar men undvika allt som var en kristen förbjudet: såsom att bära militära utmärkelsetecken, att avlägga ed till fanan, att delta i någons fängslande, torterande eller avrättande samt att döda någon människa. Kunde ej allt detta undvikas, då skulle soldaten i fråga vägra att lyda sina förmäns order, bekänna sin kristna tro och taga konsekvenserna därav, dvs. lida martyrdöden såsom en god Jesu Kristi soldat.

Fram till 170 är blott ytterst torftiga källor bevarade, men de ger vid handen, att de

kristna i allmänhet ställde sig avvisande mot militärväsendet. Från denna tid blir emellertid förhållandet åtskilligt annorlunda.

Helst säkert har det funnits en mängd olika skiftningar i den militärfientliga åskådningen, vilket dock icke utesluter, att frikyrkan åtminstone fram mot slutet av 200-talet i sin helhet står avvisande mot krig och blodsutgjutelse.

Emellertid har det funnits ett fåtal kristna soldater den ifrågavarande perioden. I praktiken torde det dock på grund av förföljelsernas häftighet blivit så gott som omöjligt för en kristen att vara soldat.

Följande exempel är lärorikt såväl ur denna som ur andra synpunkter. En viss officer från Cesarea vid namn Marinus befordrades till högre rang. En avundsjuk medtävlare anklagade honom för att vara kristen. Då Marinus erkände anklagelsens riktighet, fick han tre timmars betänketid. Då Marinus gick ut från domstolen trädde

Teateknus, biskopen i Cesarea, fram till honom, fattade honom vid handen och förde honom till kyrkan. Härinne ställde han Marinus vid helgedomen (dvs. den del av templet där nattvardsbordet stod) drog hans mantel något litet tillbaka och pekade på ena sidan på det vid hans sida hängande svärdet men höll å andra sidan tillika evangelieboken framför honom och uppmanade honom att efter behag välja mellan båda. När nu Marinus utan betänkan-
de utsträckte sin högra hand och grep efter den heliga skrift, sade Theateknus till honom: "Nå, så håll fast vid Gud, håll fast, och må du, starkt av Honom, vinna, vad du har utvalt åt dig, och gack i frid." Marinus bekände också sedan med frimodighet sin tro och led martyrdöden. Denna berättelse visar oss, att krigstjänstvägran på en del platser ansågs som en kristens skyldighet. Gud eller djävulen, bibeln eller svärdet! Det är Tertullianus' tanke, som alltför kvarlevde bland de kristna. Att denna åskådning under 200-talet var relativt mycket utbredd, visar oss några kyrkostadgar, som visserligen är upptecknade under en senare tid och vars äkthet ej är alldeles obestridd, men som dock i mångt och mycket tycks bevara kyrkobruken från 200-talet. Enligt dem har militärer vägrats tillträde till församlingarna.

Men situationen förändrades. Ju mera kyrka och stat närmade sig varandra, desto mera makt fick de världsliga och hedniska idéerna över den förra och när de förenades med varandra, var de hedniska principernas seger avgjord på mer än ett område.

Det förändrade läget tecknas kanske bäst genom de beslut, som det av kejsaren sammankallade och ledda kyrkomötet i Artes 316 fattade, genom vilka de soldater, som lämnade sin tjänst, vägrades gemenskap med församlingarna. Statsmaktens intressen dominerade över gudsríkets krav, det är statskyrkodömet i sin prydno! Dock måste erkännas att det ännu dröjde länge, innan den kristna kyrkan helt böjde sig under de militära och politiska kraven. Även Augustinus skiljer på tillåtna och otillåtna krig, en skillnad som medeltidskyrkan dock saknade fullkomlig förståelse för. Det bör ock observeras, att de föraktade s. k. sekterna ofta i detta liksom i så många andra fall fått vara de kristnas samvete, i det de hävdade en mera sant kristlig ståndpunkt än vad världskyrkorna mäktat göra.

Som en sammanfattning av det föregående må sägas, att kristendomen under de tre första århundradena i stort sett förkastade krig och militärväsen. Om man frågat en kristen från denna tid, vad han tänkte om militärväsendet, skulle han utan tvivel ha svarat på ungefär samma sätt som den store Erasmus Rotterdams († 1536) låter borgaren Hanno i Krigarens bikt säga till en hemvändande soldat: "Ett fint yrke att tända eld på hus, plundra kyrkor, våldtaga kvinnor, plundra fattiga, mörda oskyldiga!" Man skulle också kunna uttrycka hans tankegång så: kriget och satan hör otvivelaktigt nära tillsammans; de har svårt att undvara varandra. ■

Hur mycket får Gud och hur mycket tar världsordningen?

Text: Stina Fridolfsson

□ Trettondagen samlades Maranataförsamlingen i Stockholm i Brosalen, Gamla Bro. Salen var fullsatt av ivrigt väntande maranatakämpar. Jag blev riktigt förvånad. Den långa helgen hade fyllts av en massa väckelsemöten, predikningar, bibelstudier och s. k. "arbetsmöten", möten då vi försöker dra upp riktlinjerna för praktisk utformning av den ideologi vi tillgodogör oss under bibelstudierna. Och som krona på verket hade annonserats ett församlingsmöte som skulle ta hela trettondagen i anspråk. Förhandlingar och siffror i långa banor, hade Arne Imsen lovat oss. Jag tänkte i mitt stilla sinne att många av våra kära vänner i församlingen skulle skulka inför det föga lockande programmet. Men där satt dom.

□ □ □

Den stora och snabba expansionen som den kommersiella delen av församlingens arbete haft 1974, har ledsagats av en växande ansvarskänsla hos allt flera av församlingens medlemmar. Sista tiden har fler av ungdomarna sagt upp sina förvärvsarbeten för att på heltid engagera sig i det växande företaget Pilgrimstjänst och församlingsarbetet.

Nu ska ju grupp efter grupp skickas ut på olika platser i landet liksom det skett i Örebro. Då måste det ju fyllas på med nya krafter på Johannelund och Gamla Bro. Och "det är så hemskt att vara med och bygga upp världsordningen när man fått så

mycket undervisning om vad det innebär..." Så sade häromdagen en av ungdomarna till mig när vi samtalade om möjligheterna för henne att arbeta i Pilgrimstjänst.

Ansvarskänslan för vårt gemensamma arbete har på detta sätt tagit sig uttryck i praktiskt handlande. Därför var det en naturlig plikt och förmån att komma till trettondagens förhandlingar. Det gällde mycket avgörande ting, som blir epokbildande för Maranatarörelsens framtid. Genom företaget Pilgrimstjänst kan hela det kommersiella blocket av församlingsarbetet skiljas från församlingen kafeteria, vandrarhem, förlagsverksamhet, bok- och skivshop. Från 1 januari 1975 trädde detta beslut i kraft. Under trettondagen samtalade vi om vad detta innebär för vårt framtida arbete.

□ □ □

Två bord var uppställda längst fram i lokalen; ett på vardera sidan av talarstolen. På ett av dem var dukat bröd och vin för brödsbrytelsen, och det andra var fullbelarat med pärmar och papper. Arbetsbord. Det såg på något sätt så fint ut. Matbordet och arbetsbordet inför Herrens ansikte.

Arne Imsen skissade på en tavla upp hur våra inkomster från förvärvslivet fördelas. Hur mycket Gud får. Och hur mycket världsordningen tar. Och familjen. Det var inget resultat man vill skryta över precis. Dessutom visade han hur vi genom slöhet,

dumhet och okunnighet låter massor av missionsmedel försvinna ur våra händer.

— Vi vill inte längre vara med och finansiera det kungliga salighetsverket; utropade Imsen i ett explosivt yttrande angående det faktum att många frikyrkomedlemmar faktiskt fortfarande står kvar i Svenska kyrkan och betalar skatt till den.

Så berättade han hur familjekollektivet på Johannelund lyckats skära ned sina levnadsomkostnader till c:a 6: 50/dag och person. Därav matkostnader c:a 3: 50 kr.

Gör om det den som kan! utmanade Imsen. Han visade hur vi genom storköp kan handla livsmedel och andra livsförnödenheter till starkt reducerade priser.

Vi kan ordna en egen inköpscentral! Under dagens lopp började idén med företaget Pilgrimstjänst ta form. Ingen är anställd. Alla är egna företagare, som satsar en medlemsavgift för att bygga upp det idéella företaget — produktion, tillverkning, service. Genom att man är egen företagare, går inte en massa av ens arbetsinkomst till arbetsgivaren och till olika avgifter som förvärvsarbeteande människor lätt tvingas betala.

Pilgrimstjänst har årsmöte i Stockholm den 26 januari. Det blir intressant se utvecklingen. Vi vill frigöra oss själva från världsordningen och våra medel för missionsarbete. Annars kommer Antikrist att få herraväldet över alltsammans, och vi sitter fast så att vi blir efter när Jesus kommer. □

Plötsligt fick också jag leva ett liv utan sprit och lugnande medel

Vittnesbörd av
Gertrud Karlsson, Gamla Bro

Aldrig kommer jag att glömma den dag då jag av nåd fick lämna mitt gamla liv i dopets grav. Jag fick gå ifrån döden till livet. Jag fick komma in i livets verklighet.

Plötsligt fick jag leva ett liv utan sprit och lugnande medel och ett ständigt jagande liv. Jag var fri ifrån världens slaveri. Nu lever icke längre jag, utan Kristus lever i mig!

Det största av allt är att vandringen med Jesus håller än idag.

Jag har fått en ny Herre, som bestämmer över mig. Jesus lär och agar mig på den här jordevandringen. Fullärd blir jag aldrig här, men en dag skall den jordiska kropps-

hyddan utbytas mot en himmelsk. Då är jag fullärd och då får jag se min räddare som han är.

Du kanske har provat allt vad den här världen har att bjuda, men det finns en som väntar på dig med. Det är Jesus syndarens bäste vän. Lämna dig själv till honom. Du behöver honom och han behöver dig. Det är en mening med varje människoliv. Vi är räknade av honom. Så lev ut livet med Jesus!

"Kom till Golgata, du trötta själ ... det finns ännu rum för dig ..."

BOKNYHETER!

ORUBBLIG TRO

— Berättelsen om Watchman Nee
Av Angus I Kinnear, Pris 24: 75

"Ett gripande dokument. Boken beskriver en situation i Kina nästan identisk med Maranatas. De är bara de lokala förhållandena som avviker.

Jag har inte läst den här boken, jag har 'ätit' den. Det finns en underström i den som är helt fantastisk. ORUBBLIG TRO är väckelselitteratur av vår förnämsta klass."

Arne Imsen

KRISTEN AUKTORITET

Av Watchman Nee, Pris 17: —

"En oerhört skakande läsning. Den här boken skulle vara kristen läsa. Är man inte beredd på omvändelse på vissa punkter är boken helt livsfarlig. Den ställer nämligen omutliga krav på församlingslivet och hur det är att vara kristen.

Av KRISTEN AUKTORITET krävs det vissa förkunskaper. Därför skall man inte strö den här boken runt omkring sig till vem som helst."

Arne Imsen

DEN TREDJE REFORMATIONEN, DEL II

— Vederdöparna, den fria kristna församlingens uppkomst på luthersk mark 1517—1558, Pris 40: —

Av Karl Kilsmo

"Jag har väntat länge på 2:a delen. Första delen utkom redan 1967. Böckerna utgör tillsammans en oerhört gripande läsning.

DEN TREDJE REFORMATIONEN handlar om ett skede i reformationstiden, då vederdöparna utsattes för en fruktansvärd förföljelse av Luther och Calvin. Vederdöparna kom nämligen att utgöra ett hot emot de statskyrkomodeller Luther och Calvin efter hand förespråkade. Vederdöparna fick lida oerhört och många dödades.

De här böckerna skall ni till varje pris skaffa ..."

Arne Imsen

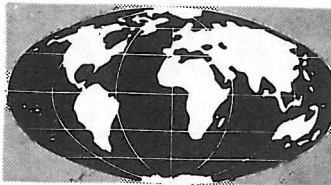
Sänd din beställning till:

KLARA TONER

Box 344

101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Världen idag

President predikade

□ Liberias president William R Tolbert predikade vid sitt officiella besök i Rumänien i en baptistkyrka i Constanta. Tolbert är själv baptistpastor och samfundsledare i sitt land.

Idi Amin

□ Ugandas president Idi Amin hotar med att avskeda alla muslimer med officiella poster och ersätta dem med kristna. Han vänder sig mot deras omoraliska och luxuösa liv, läser vi. Omkring hälften av Ugandas befolkning, ca elva miljoner, är kristna. Sex procent är muslimer.

Populära

□ USA:s utrikesminister Henry Kissinger toppar för andra året i rad på de bland amerikaner mest populära personligheterna. Tvåa kom Billy Graham.

Vatikanen fördömer antisemitismen

□ Vatikanen har publicerat ett dokument som fördömer antisemitismen. Nu talar man om dialog, gemensam bön, gemensamt socialt arbete och samarbete på bibelforskningens område.

Arabiska oljeländerna

□ Arabiska oljeländer är beredda att gottgöra Unesco om USA vägrar betala sin andel till organisationen. USA har protesterat mot Israels uteslutning ur det regionala Unescosamarbetet. Förenade arabemiraten har redan åtagit sig att betala Schweiz andel, som Schweiz höll inne av just ett sådant skäl.

Bekräftat

□ Israel har nu bekräftat att det är från Iran man får hälften av sin olja. Att det varit

genom de erövrade oljefälten i Sinai som Israel täckt den ena delen av sitt oljebestånd, har man vetat. Varifrån resten kommit har Israel hittills vägrat uppges.

USA i knipa

□ Kissinger utesluter inte möjligheten av en amerikansk väpnad aktion mot de arabiska oljeländerna, om de söker strypa den västerländska ekonomin genom att hålla inne oljetillförseln, läser vi.

Som svar på det amerikanska hotet har en hemlig överenskommelse mellan de tre största arabiska oljeländerna ingåtts. Enligt överenskommelsen skall oljesanktioner tillgripas endast om USA förser Israel med vapen under pågående krig. Det kommer enligt arabiska bedömare att betydligt dämpa den amerikanska lusten att stödja Israel i framtiden.

U-hjälp

□ Vi hjälper inte den fattiga världen genom ett lågenergisamhälle, säger Tor Ragnar Gerholm. Genom att satsa på hög produktionsstakt kan vi i stället framställa varor, som är livsviktiga för u-ländernas ekonomiska tillväxt, säger den stridbare professorn.

Bara 3 miljoner

□ Strängs budget innehåller en stor besvikelse för samfundet, läser vi. Statsbidragen ökar bara med tre miljoner till 18 milj. kronor.

Många miljoner

□ Ett inestående mångmiljonbelopp står till Svenska Missionsförbundets förfogande, läser vi i Svensk Veckotidning. Det beloppet kan lätt hämtas ut — bara genom att alla missionsförbundare utträder ur Svenska kyrkan och låter det som annars skulle utgjort församlingsskatten gå till den egna församlingen.

forts. fr. sid. 7

FRÅN OSS HAR DE UTGÅTT

gjort i olika läror. Det finns läror som kommer in i den avfälliga församlingens läroämbe; gömmer sig i grenverket och sprider ut sina villfarande läror och fördärvar hela jorden. Människorna blir genom villfarelsens makt vaccinerade så att de icke tar emot evangelium.

De får en liten portion religiositet, en liten portion fromhet, moral socialt medvetande, kultur, civilisation. De fåren liten portion ceremonier, barndop, processioner, ritualer, religiösa stämningar osv. Och så immuniseras de mot evangelium. När man kommer med evangelium så tar de icke emot det, därför att de har fått sinnet förstört. Den största bluff som överhuvudtaget finns i historien och som satan har lyckats med, är att få människorna att tro att det finns kristna länder. Och så opererar satan febrilt och målmedvetet under beskydd av propagandan, idén och förkunnelsen om kristna länder. Med präster i täten dras skarn mot avgrunden, mot avrättningsplatsen, mot helvetet. Och den kristna församlingen den blir i sin tur påverkad av atmosfä-

ren, inflytandet, därför att det finns en benägenhet i vårt hjärta att böja knä för det som är stort och mäktigt.

Bara det är många, numerärt överlägset, bara det finns kvantiteter har vi så lätt att falla undan och då blir vi ett offer för tidsandan, för makternas spel och människor i olika sammanhang kommer på olika sätt genom olika kontaktytor. Han har en vän där, och hon har en vän där. En kommer från den miljön och en ifrån den miljön. De är ju så goda och ser så rara och vänliga ut. Så etableras det kontakter öppnas kanaler och går vidare ut i olika riktningar. Det skapas en ny mentalitet, nya attityder, och sanningen offras för vänskapens skull.

Känna Gud är icke det samma som att ha en förnimmelse av gudsnärvaro. Men att känna Gud är att ha kunskap om Gud. En av grundorsakerna till villfarelsens oerhörda makt i tiden, är den bristande kunskapen, den massiva okunnigheten. Den finns representerad här ibland våra bröder, ibland våra systrar, hos våra diakoner, hos våra äldstebröder. Det är farligt att ge sig ut på en färd om man inte är förberedd för den. Skall man ut på öppet hav så bör man ha en ordentlig farkost. Men det räcker inte. Man måste vara utrustad med instrument och sjökort. Och man måste känna till

vad sjökortet vill informera om.

Gud har gett oss ögonpar som kallas för hjärtats ögon så vi kan få uppenbarelse och kunskap om Kristus. Han har också gett oss ett sjökort så vi kan få kunskap om farleden och farledens farligheter så vi icke behöver gå fel utan kan nå fram. Vad hjälper det om kompassen finns där, men icke är begagnad, om sjökortet finns där men icke är utnyttjat.

Vi kan inte säga att vi klarar oss om vi jämför oss med Jehovas Vittnen, mormonerna eller Kristen vetenskap, katolska kyrkan eller den protestantiska kyrkan, statskyrkan eller något dylikt. Det finns mycket farligare och besvärligare ting än dessa läror. Vad är det som förenar oss? Har vi någon gemensam beröringspunkt på djupet, eller finns det bara en ytlig kontaktyta som har med religiösa, filantropiska eller sociala intressen, eller älskar vi det extrema, exklusiva, bara det är någonting som är annorlunda i beteende, förkunnelse och verksamhet? Varför är vi med egentligen? Det är det vi behöver fråga oss. Och så behöver vi fråga oss om vi är vad Herren vill att vi skall vara eller om det sker successiva förändringar mot ett tillstånd som också skulle göra oss till en plattform för antikristliga makter.

Pilgrimen

— missionär i hem och skola

● Förut hette vi Missionären. Nu har vi bytt namn och heter Pilgrimen.

● Pilgrimen vill vara till uppmuntran och stöd för alla missionärer i hem och skola.

● Första numret har redan kommit ut. Ur innehållet: Att vara frälst i skolan, Hörde du dem i radio m.m.

● Prenumerationsavgift 12;— per år.

Pilgrimen
Box 1236
161 12 Bromma
Postgiro 57 16 20-4

Bespara oss nya bibelöversättningen

"Vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?"

I provöversättningen, som nu kommit ut i tryck, har detta bibelställe ändrats till "vinner hela världen men förlorar SITT LIV." Tacka för det! Vinna hela världen men förlora sitt liv — det är ju den gamla vanliga visan för diktatorer och andra, som blir mördade. Bättre hade väl varit, om dessa s. k. lärda herrar hade skrivit: "förlorar sitt förstånd."

Nu kan man med skäl fråga sig: "Till VEM hade de förlorat sin själ?", ty när Jesus Kristus säger: "förlorar sin själ", så menar Jesus just detta: "förlora sin själ" underförstått till ondskans överfurste SATAN, han, som i Bibeln också kallas "den-

na världens Ande." Det är just detta, att förlora sin själ till "denna världens Ande", som Jesus varnar för — att gå evigt förlorad. Vi kristna kan endast säga om denna provöversättning: åt den skrattar djävulen glatt och gillande. Vi måste även med sorg konstatera: Att fastän bibelöversättarna — genom textändring och textförfalskning — förlorat sin själ, så är de ännu VID LIV.

Herr Årkebiskop! Varför icke medverka till, att dessa lärda herrars arbete stoppas i tid och provöversättningen begraves i all tysthet för att bespara Sveriges Kristenhet en uppslitande lärostrid!

Otem

ordet och vår tro

Hur sker uppståndelsen?

Fråga: Vad är det som skall uppstå vid uppståndelsen? Är det den gamla kroppen, en ny kropp eller är det bara anden? Gick inte Jesus in i himlen med sin gamla kropp?

Svar: Det mest fantastiska budskap Bibeln har, är uppståndelsen från de döda. Jesu lärjungar skulle, heter det i Apg. 1, vittna om hans uppståndelse. Paulus uttrycker det så: "Jag vill lära känna honom (Jesus) och hans uppståndelses kraft." (Fil 3:10f)

När det gäller uppståndelsen från de döda måste man vara uppmärksam, därför talar Bibeln om den första och sista uppståndelsen (Upp. 20:6 resp. Upp. 20:11—13). Profeten Daniel talar om uppståndelsen till evigt liv och uppståndelse till smälek och evig blygd (12:2).

I Jesu undervisning möter vi uttrycket uppståndelsen på den yttersta dagen. Och

enligt 1 Kor. 15:23: "men var och en i sin ordning; Kristus såsom förstligen, därefter vid Kristi tillkommelse, de som höra honom till".

Kristus Jesus är den förstfödde ifrån de döda (Kol. 1:18). Den första uppståndelsen äger rum vid Kristi tillkommelse (1 Tess. 4:16—17). Därefter kommer anden, vilket är detsamma som uppståndelsens ände, som inträffar före det att Gud blir allt i alla.

Den första uppståndelsen är de rättfärdigas uppståndelse. Då kommer de som har dött i tron på Jesus att uppstå och tillsammans med dem som lever i väntan på Jesu tillkommelse, förvandlas och flytta hem till Jesus. Denna uppståndelse är en verklig kroppslig uppståndelse, på samma sätt som Jesus hade en verklig kropp efter uppståndelsen. Han både åt och drack. Kroppen var en verklig kropp, därför att den var av

kött och ben (Luk. 24:39). Det var en ny kropp i förhållande till den gamla, därför att den var förhärligad. Men att det var en ny kropp innebar inte, att den inte skulle ha något samband med den gamla kroppen. Det heter ju i 1 Kor. 15:53,54 att detta förgängliga och detta dödliga skall ikläda sig oförgänglighet och odödlighet. Själva kroppshyddan är av stoft och blir bara stoft, den är bestämd för jorden. Men det heter att Gud inblåste livsande i människans näsa, och så blev hon en levande varelse med själ. Det är denna själ, som är människans personlighet, men också förbindelsen mellan den gamla och nya kroppen. Det är alltså den gamla, förgängliga och dödliga kroppen, som blir förhärligad och blir en ny oförgänglig och odödlig kropp.

Den andra eller sista uppståndelsen vid tidens ände på "den sista dagen" är en uppståndelse för alla andra människor som inte har delaktighet i den första uppståndelsen. Då är det frågan om att uppstå till dom och evig blygd. Slutet blir den andra döden, vilket är detsamma som den brinnande sjön (Upp. 20:11—18).

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Prenumerera på Midnattsropet!

Maranata budskap på

KASSETT

Församlingssång — bibelstudier — väckelsemöten —
inspelat på MRM/KASSETT

BIBELSTUDIUM AV ARNE IMSEN.

Februari:

KÖTTETS GÄRNINGAR — ANDENS
FRUKT

Januari:

VÄCKELSE — ännu en gång

December:

DEN HELIGE ANDE I URTID OCH NUTID

November:

HUR ARBETAR DEN ONDA ANDEVÄRL-
DEN?

*Skakande skissering av den onda andevärldens ope-
rationer i konkreta företeelser i kristenheten. En
väckelsesignal till alla kristna.*

Oktober:

TRE EPOKER I DEN URKRISTNA FÖR-
SAMLINGEN

*Förapostolisk — apostolisk och efterapostolisk tid i
Efesusförsamlingen med analogi i nutid.*

September:

JAG SKALL GÖRA ER TILL MÄNNISKO-
FISKARE.

*Efterföljelsens konsekvenser för lärjungen Petrus
— och för dig och mig.*

Augusti:

ÄR DÅ KRISTUS DELAD?

*Individualism eller kompletteringsgemenskap i för-
samlingen?*

Juli:

ALLTING GEMENSAMT.

*Urkristen socialism — församlingens möjlighet att
förverkliga det nytestamentliga församlingsidealet.*

Prenumerera på MÅNADENS KASSETT

bibelstudier för
enskilda och församlingar

Äntligen kan vi erbjuda ARNE IMSENS
bibelstudium på kassett i större skala.

Månadsbanden kostar 15:- st
plus postförskottsavgiften.

Som kassettprenumerant får du
även köpa andra bibelstudie-
kassetter för 15:- st.

KRYSSA FÖR NEDAN TILL
VÄNSTER, SÅ FÅR DU HEM
ETT LADDAT BIBELSTUDIUM
EN GÅNG I MÅNADEN.

Banden kostar 18:- inkl. moms

Kassettprenumeranter betalar bara 15:- st.

Sänd mig mot postförskott följande kassettband:

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr:

Ring eller skriv nu!

Orderadress:

MRM/Kassett

Box 344

101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

g vill bli
tpprenumerant.
umeration
tills uppsägning

NY LP

VARFÖR BYGGER DU NOA EN BÅT?

Christina Imsen sjunger evangelium

SIDA A

1. Varför bygger du Noa en båt

4.20 ANDERS FLODÉN

2. Härlighetens morgon

3.03 L. THANNER - E. DAHLGREN

3. Då Jesus från Nasaret

2.15 AAGE SAMUELSEN

4. Vid älvarna i Babylon

2.55 WERNER SKIBSTEDT - O. WITT

5. Snart en morgon bryter fram

2.55 AAGE SAMUELSEN

SIDA B

1. Finns det kraft

3.05 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

2. Hur underlig är du

2.37 EMIL GUSTAVSSON

3. Gränslösa frälsning

2.55 AAGE SAMUELSEN

4. I tidens aftonskymning

2.37 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

5. Pilgrim som på väg

2.50 JOSEF ROGNER

MRL
2110 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Hur skall en syndare tro?

Hur skall en syndare tro? En förtvivlad själ ställde nyligen den frågan till mig: "Hur skall jag tro?" Hur tror bruden på sin brudgum, då hon vid altaret giver sig åt honom? Hon anförtror SIG SJÄLV åt honom. Hon litar på honom. Hon ingår ett förbund, och så går hon hem och LEVER SOM OM DET VORE SANT. Detta är tro. Hur tror du på läkaren, då du är sjuk och ligger i plågor på din bädd? Du anförtror dig åt honom; du litar på hans skicklighet och lyder hans order. På samma sätt bör du tro på Jesus Kristus.

Förtrösta på Herren och lyd honom och vänta sedan att det skall ske dig enligt hans ord.

Men många människors tro är, tyvärr, av helt annat slag. En person lider t. ex. av en svår sjukdom. En vän berättar för honom om en skicklig läkare som botat hundratals dylika fall, och försäkrar honom att denna doktor både kan och vill bota även honom, om han blott är villig att överlämna sig åt hans behandling. Den sjuke tror fullkomligt vad hans vän säger honom om denne läkare, men kan likväl av någon hemlig orsak vägra att lämna sig i hans händer. Just en sådan tro ha många till Jesus Kristus. De tro att han på vissa villkor kan bota från syndens sjukdom. De tro att han "icke har anseende till person". De tror att han botat hundra druden lika dåliga som de, men likväl FÖRTRÖSTAR de själva av en eller

annan orsak icke på honom. De håller sig tillbaka.

Vad du nu bör göra är att överlämna dig i Herrens händer och säga: "Herre Jesus, jag kommer såsom du befallt, bekännande och övergivande synden. Du vet att min vilja är att avsäga mig den för alltid, men jag förmår icke att själv frälsa mig från den. Herre Jesus, du har ju sagt: "Den som kommer till mig skall jag sannerligen icke kasta ut": Jag kommer, kasta icke ut mig. Väl-signade, helige Fader, jag giver MIG SJÄLV åt dig. Mot mina synder ställer jag fram din Sons heliga offer. Du har ju sagt att du för hans skull vill mot-taga och förlåta mig. Jag kastar, min syndabörda vid hans kors, och jag tror ditt löfte, jag litar på att du håller vad du lovat." DETTA ÄR TRO. "O", sade en kär vän, "jag känner det icke". Nej, du måste tro först. Märk väl: icke tro att du ÄR frälst, utan tro att Jesus frälsar dig nu.

"Allt det I bedjen om i edra böner, tron, att I fån det, så skall det ske eder". Sådan är trons lag. Tro att du får, INNAN du känner; då du fått, DÅ skall du också känna. Gud skall vara sannfärdig och varje människa eller djävul, som motsäger honom, en lögnare. Kasta dina armar omkring korset. Fatta ett säkert tag i Guds Sons hand. Lagg din arma, skuldbelastade själ vid foten av hans kors och säg: "Herre, du MOTTAGER, du FÖRLÅTER, du

RENAR, du frälsar". Fortsätt så att använda trons språk. Mången själ har blivit försatt i frihet genom att upprepa dessa dyrbara ord i första personen: "Han var sargad för (MINA) överträdelsers skull och slagen för (MINA) missgärningars skull; näps-ten var lagd på honom, att (jag) måtte få frid, och genom hans sår blir (jag) helad." Använd trons språk hela vägen hem ikväll. Gå in i din kammare och säg: "Jag är besluten att bli frälst, så framt det finnes något sådant som fräls-ning." Besluta dig för att, om du skall förgås, så vill du förgås i detta rum, vid foten av korset, under det du söker för-låtelse — och du skall finna vad du sö-ker. Jag har aldrig hört omtalas någon själ, som icke, då hon kommit till denna punkt, snart blivit frälst. Stig ned i liv-räddningsbåten. Lämna det gamla vraket — din egen rättfärdighet, eller dina egna ansträngningar. Hoppla rätt ned i livräddningsbåten — Frälsarens blödande, söndersargade lekamen. Håll dig säkert fast och besluta dig att icke släppa ditt tag, förrän Den helige Ande såsom svar på din bön lär dig att ropa: "Abba, Fader." Då skall du i sanning både känna och veta att du har "över-gått från döden till livet." Herren hjälpe dig! Amen.

Catherine Booth
Ur Gudaktighet